

med Hensyn til Bestyrelsen af Skovvæsenet. Det kan jeg ikke lade den ærede Landsthingsmand bruge som et Argument mod Forstunderviisningen, som den nu er; thi selv om den Kritik var rigtig, hvilket jo ikke er afgjort eller bragt til almindelig Anerkjendelse, vil den dog ikke ramme den nuværende Forstunderviisning, da en meget stor Deel eller ialtsald en ikke ringe Deel af de Forstembedsmænd, der nu ere ansatte, vistnok har taget Examen tidligere. Naar den ærede Landsthingsmand kommer tilbage til det Punkt om at opstille Kræfterne, til det, som er omtrent saaledes udtrykt i Mindretallets Betænkning, at der er en Værgelse i Tiden, som bærer hen til at forene alt Ligeartet under en Bestyrelse, saa kan jeg ikke i dette Tilfælde tillægge det nogen egentlig Betydning; thi den polytekniske Lærestiftelse vedbliver jo at bestaae — der er ikke Tale om at nedlægge den — og enten disse unge Mennesker faae deres Underviisning ved det ene bestaaende beslægtede Institut eller ved det andet beslægtede Institut, er forsaavidt det Samme, og Adspaltelsen eller Uadspaltelsen bliver lige stor og lige ringe. Hvad det angaaer, at Forsteleverne skulde nyde særligt godt af Stipendierne, ved at Underviisningen henlægges til Landbohøjskolen, af Stipendier, som de nu ikke have, saa kan jeg heller ikke tillægge det nogen synderlig Betydning. Disse Stipendier opsamles væsentligst ved den Betaling, som gives for Afgangskort til at optages paa Skolen, samt ved den Betaling, som erlægges for at kunne faae Lov til at tage Examen der. Det betyder altsaa i Virkeligheden ikke stort Andet, end at alle Forstelever skulde sammen, for at en Understøttelse kan komme Entelte af dem tilgode. Jeg veed vel, at i Loven af 8de Marts 1856, hvorefter Landbohøjskolen er oprettet, er det bestemt, at der foreløbig gives et Tilskud af Staten — jeg erindrer ikke i dette Dieblig Summen, men det er omtrent en 5—6,000 Rd. Herefter beroer den Understøttelse, de kunne faae, ikke paa Andet, end hvormeget der bliver indbetalt af dem, som nyde Underviisning paa Landbohøjskolen. Man kan ikke sige, at de ville faae Nytte af de Penge, som de øvrige Elever betale, da det er fastsat, hvilket ogsaa er naturligt, at de skulde forholdsvis tage

Deel i disse Understøttelser. Den Fordeel, som Forsteleverne skulde have efter den ærede Landsthingsmands Mening, af, at Forsthaven og deslige Gjenstande vare nærmere, er vist ikke af nogen stor Betydning for disse tilkommende Forstmænd, som ganske anderledes maae bruge deres Been i Estertiden, da Haven ikke er længere borte end ved Charlottenlund, og de Paagældende naturligvis boe om eller i Kjøbenhavn.

Hvad nu det Forhold til Fællesstaten angaaer, som man vil komme ind i ved at gaae ind paa Lovforslaget, saa har jeg jo nok hørt, at den ærede Landsthingsmand her ligesom i Betænkningen tager det meget let hermed. Jeg tilstaaer oprigtigt, at det er min Hovedanke, fordi jeg finder, at det er — jeg tør vel bruge dette Udtryk, det refererer sig kun til min subjektive, individuelle Følelse og har altsaa maaskee ingen objektiv Gyldighed — noget næsten Upassende, at man faaer henlagt til Landbohøjskolen en ubetydelig Sum, hvoraf man anvender en Deel til Gartnerunderviisningen, som efter min Mening egentlig ikke vedkommer Heelstaten. Jeg kan ikke sige med Bestemthed — thi det er undgaaet min Opmærksomhed — om den Gartnerexamen, der hidtil har været ved Rosenborg Have, har havt Noget med Heelstatsstyrelsen at gjøre, men jeg antager det ikke. Ialtsald troer jeg, at der kun er Faar, der ville tvivle om, at selv om der var mindre Anledning, vilde det dog under Forhold og i Tider som de nuværende blive draget frem fra vore Modstanderes Side som en Grund til Prægrationsklage. Jeg kan heller ikke nægte, at Paastanden vilde virkelig have noget Skin for sig. Jeg siger ikke, at den i Virkeligheden har Noget at betyde; thi efter min Mening falde til Slutningen alle Delenes Interesser sammen i finantseel Henseende, men det vilde have Noget for sig, naar det bragtes frem, at det først var paatænkt at oprette en Forstexaminationskommission i Kiel, hvilket ligefrem er udtalt i en kongelig Resolution, men det har man saa undladt. Man har derimod oprettet en Forstexaminationskommission i Kjøbenhavn, og saa efter nogen Tids Forløb har man henlagt Forstexamen til et separat kongerigt Institut. Jeg troer, at det er et Skin, som man kan